

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Iunonis et Iovis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

dus tuum.] *Aquarium nosat, quem Ganymedem esse perhibent. Licet ἄστρον κυβίος sit, non ἄστρον, aquarium.*

ἩΡΑΣ ΚΑΙ ΙΥΝΟΝΙΣ ΕΤ
 Διῶ. Iouis.

Iacobo Micyllo interprete.

I V N O.

Εξ οὗ τὸ μαρῶδιον τῆ-
 το, ἃ Ζεῦ, τὸ φρῶς
 γιον ἄρ' τῆς Ἰδης ἄρ'
 πῶδες, Διῦρο ἀνέγαγες, ἕ-
 λαίῳ μοι πείσεις τὸν
 νοῦν. Ζ. καὶ τοῦτο γὰρ, ὦ
 Ἡρα, Ἰηλοτυπῆς, ἥδη ἄφρα-
 γίς οὕτω ἢ ἀλυπτότατος ἐγὼ
 εἰ ὤμω ταῖς γυναιξὶ μόνως
 χαλεπώσι ἔνοια, ὁπόσον ἄρ,
 ἑμιλάσωσιν ἐμοί. Ἡρ. οὐδ' ἔ-
 κείνα μὲν ἰσοίεις, οὐδ' πρὶ-
 ποντα σιανῶ, ὃς ἀπαυτῶν
 θεῶν Ἀσιπότις ἄρ, ἀφελιπῶν
 καὶ πῶ νόμος γαμετῶν, ἐπὶ
 αὐτῶ γλῶ ἡδιστα μοιχάσωσιν,
 κενσίον ἢ ταῦρ ὦ γυνόμῳ ὦ.
 πῶν ἄρ' ἐκείνα μὲν σοι
 ἔδῳ ἴμ' ἢ μῦθεσι, τὸ δ' Ἰδαῖ-
 ον τευτὶ πῶδιον ἄρ' πῶδες, ἀνέ-

nenti: ideo autē hoc puero raptο, etiam in cælum subuolāsti,

ΕX quo adolescentulū
 hunc Iupiter, Phry-
 gium istum dico, ab
 Ida raptum huc adduxisti,
 minus aduertis mihi ani-
 mum. IVP. Etiam ob hunc,
 Iuno, zelotypaiam es, sim-
 plicem aded, ὦ minimē mo-
 lestum? Ego verò putabam
 mulieribus solis difficilem
 te esse quæcumq; conuersans
 tur mecum. IVM. Neque
 illa quidem rectè facis, nec
 conuenientia tibi ipsi, qui o-
 mnium deorum dominus ex-
 istens, relinquens me legi-
 timam uxorem, in terram
 descendis, ibiq; adulteria ex-
 erces in aurum vel taurium
 conuersus. Veruntamen ille
 mulieres tibi in terra ma-

ἀνέπλις, ὃ ἔφηνάοταί τε θεῶν,
 καὶ σιωπῆν ἐνὶ ἐπιλεφαλίω
 μοι ἱπαχθεῖν, οἶνοχοῶν δὲ ἕ
 λόγῳ. ἔτος ἡπόρδ' οἶνοχοῶν;
 καὶ ἀπηγορεύασιν ἄρα ἦτε Η-
 ἐν καὶ ὁ Ἡφαιστος, ὄφρα κούριδοις
 οὐδ' ἀπὸ πλῆκτικῶν οὐκ ἄν
 ἄκως ἡάβοις παρ' αὐτῶν, ἢ φη
 ἄλλοις πρότερον αὐτῶν, ἀπᾶν-
 των ὄρωτων, καὶ τὸ φίλη μοι
 τοῖς ἡδίων τῷ ἑλέκταρος. καὶ εἰ
 ἔβ' οὐδ' ἀνψῶν ποδάκις ἀπ-
 τῆς πιαῖν, ἐνίστε δὲ καὶ ἀπ-
 γινύσασθαι ὅ μόνον, ἰδὼκασι
 ἐκάνω. καὶ πτόνι ὅ ἀφρα-
 βῶν πλῆκτικῶν, ὄφρα ἰσάλοιοι-
 πορ ἐν αὐτῇ, πίνεις, ὄφρα καὶ
 αὐτὸς ἐπι, καὶ ἐνθα πείσῃ
 μοσι τὰ χεῖλη, ἴνα καὶ πίνης
 ἅμα καὶ φίλη. πρῶτω δ' ὁ βα-
 σιλεὺς, καὶ ἀπάντων πατήρ,
 ἀφ' ἑμῶν ὅ πλῆκτικῶν, καὶ
 τὸν λεραυτὸν, ἐκάνω ὁ ἀσρα
 γαλίσον μετ' αὐτῶν, πῶλονα
 τηλικῶν λαθεμασί ὅ πᾶν-
 τα οὐδ' ὄρω ταῦτα, ὡς μὴ
 οἷς λαυθαυρα. Ζ. καὶ τί δει-
 οῦρ,

Deorum generosissime:
 nunc ille nobiscum habitat,
 ante oculos mihi adductus
 quasi amulus, scilicet ut pos-
 cillaretur tibi, sic enim a-
 iunt. *Ἴάνα* verò carebas
 pocillatoribus? aut defesū
 adeò sunt? *Ἡεβὴ* & *Ἡεβὴ* & *Ἡεβὴ*
canus ministrando? Tu ve-
 rò etiam calicem non aliter
 ab eo accipis, quàm simul
 & osculatus fueris ipsum
 antea, omnibus aspicienti-
 bus: & deosculatio ista sua-
 uior tibi est ipso *Ἡεβὴ* Nectare.
 Atque ob id sapenumèrò ne-
 que sitiens petis bibere. *Ἡεβὴ*
 terdum autem etiam ubi dea
 gustasti solùm, porrigere i-
 psi soles: deinde bibente i-
 pso arripis calicem, & quans-
 tum in illo reliquum restat,
 omne ebibis, ea etiam par-
 te, unde ipse bibit, & ubi
 applicuisti labia, ut & bibas
 simul & osculeris. *Ἡεβὴ*
 verò rex ille atque omnium
 pater, depositis ægide ac
 fulmine, sedisti talis luden-

do cum illo, barbam ipse tantam & tam promissam habens.
 Omnia igitur video hæc: quare ne te putes latere. *Ἡεβὴ*. At
 quid

ἄρα, ὦ Ηρα, μεράκιον ἔγω
 ἡαλδὸν μεταξὺ πίνοντα ἡα-
 ταφιλῆν, καὶ ἡΑκιδά, ἀμ-
 φῶτερ, καὶ ὡ ἐλήματι, καὶ ὡ
 νύκτασι; ἤν γοιῦ ἐπιπέψω
 αὐτῷ ἡἔν ἄπαξ φιλῶσαι σι,
 ἡνέτι μὲν ψη μοι, πλετιμότε-
 ρον τῷ νύκταρ ὅ οιομῶ τὸ
 φιλῶμα ἔν. Ηρα. πωδιδρα-
 αῦν οὐδὲ λόγοι. ἡλὰ δὲ μὴ ἔ-
 τω μανέλω, ὡς τὰ χέλη πῶσ.
 ζυγυῆν ὡ μαλθακῶ τὸτφ
 φρυγὶ ἔγωγ ἐπιθυγλυμῶ.
 Ζ. μή με λοιδορῶ, ὦ φῖνωα ἰά-
 τι, ὅτι πωδικοῖσι. οὐδὲ γὰρ ὁ
 ἐγγυβρίας, ὁ βάρβαρος, ὁ μαλ-
 θακός, ἡδῶρ καὶ ποθδνός ὅ.
 ἡ βόλομα δὲ ἡπῆρ, μή σι πω-
 ροξυῶν ἐπιπλέω. Ηρα. ἡε-
 θε καὶ γαμῆσας αὐτὸν ἡμοῦ
 ἔνκα. μὲν μὲν γὰρ, οἶα μοι
 εἶπὲ τὸν οἰνοχόον τῶν ἡμπα-
 ροινῶσι. Ζ. οὐκ, ἡπὰ τὸν Η-
 φαιστον ἡδὲ τὸν οὐδὲν ἡδὲ οἶνος
 ζοῦν ἡμῖν χαλόνοντα, ἡν τῆς
 ἡαμῖν ἡκοντα, ἔτι τῶν σπι-
 λῶρων ἀνοσπλιων, ἡρτι πῶ
 πν=

quid adeò graue hoc, ὦ Ιου-
 νο, adolescentem adeò pul-
 ebrum inter bibendum deo-
 sculari, oblectarique viro-
 que illo, & osculo videli-
 cet, & neclare? Quid si si-
 gitur vel semel committam
 ipsi quò & te osculetur? non
 amplius accusabis me quòd
 osculum illius praestantius
 neclare puto. LVN. Padi-
 conum verba hæc sunt. Ego
 verò non ita insaniuero, vs
 labia mea applicem molli-
 culo isti Phrygi, adeò que
 effaminato. IVP. Ne con-
 uicieris, generosissima tu,
 amores meos. nam mulicro-
 sus, & barbarus & molli-
 culus iste, suauior & desis-
 derabilior, nolo autem di-
 cere amplius ne te magis ir-
 ritem. LVN. Vtinam verò
 & in uxorem illum duxis-
 ses mei gratia. Memineris
 igitur qualibus mihi pro-
 pter egregium istum pocila-
 latorem temulenter insultas.

IVP. Imò verò Vulcanum
 istum filium tuum oportebat nobis pocillari, claudicantem
 videlicet, & à fornacæ venientem, plenum adhuc sauiillis,
 depo-

πυράραυ ἀπτιβίμφορ, καὶ
 ἀπ' ἐκένων αὐτῶν τῶν διακ-
 τύλων λαμβάνειν ἡμᾶς τῶ
 ἐύλικα, καὶ ἐπίσπα @ μύθος @
 αἴσσο μεταξὺ, ὅμ οὐδ' ἀνί-
 μήτηρ οὐ ἔδδως φιλίσσας,
 ἐπὶ τ' ἀσθόλε καὶ μβαλωμύφορ
 τὸ πρόσωπορ; ἔδδως ταῦτα. οὐ
 ἔρ καὶ πρὸ πολὺ ὁ οἶνοχό @
 κέν @ ἐμπρέπ τῷ συμποσίω
 τῶν θεῶν ὁ Γανυμήδης ἦ λα-
 ταπυμπί @ αὐθίς ἐς τῶ L
 δλω λαθρὸς ἔρ, καὶ ῥοδοθάκ-
 τυλ @, καὶ ἐπισμίνως ὀρί-
 γη τὸ ἔκπομα, καὶ ὁ σε λυκᾶ
 μάλισα, καὶ φιλίᾶ ἔδιον τ' νί-
 ταρ @. Ἡρα. νῦν καὶ χως-
 ἀδς, ὁ Ζεὺ, ὁ Ἡφαι @, καὶ οἱ
 ἀδᾶκτυλοὶ αὐτ' ἀνελξιοὶ τ' σῆς
 ἐύλιη @, καὶ ἀσθόλε μισός ἐσι.
 καὶ ναυτιᾶς ὀρῶν αὐτῶν, ἐξ ὁ-
 τος τὸν λαλὸν λομᾶτῶν τῶ
 ἢ Ἰδῶ ἀνίθρηψι. πολλὰ δ' ἐχ-
 ἔδδρας ταῦτα, οὐδ' οἱ σπυθῆ-
 ρες, οὐδ' ἡ λαμιν @ ἀπέρε-
 πορ σε μὴ ἐχί πίνειν παρ' αὐτῶ.
 Ζ. λυπᾶς, ὁ Ἡρα, σε αὐτῶ δῆρ
 ἔπινο, καὶ μοὶ ἐπιείνδς τ' ἐρωτα
 ἴηλος

pudine, Iuno, te ipsam efficis, nihil aliud, & mihi amorem

eò mda

depositio paulò antiè forcè.
 pe, & ab illis ipsis digitis ac-
 cipere nos calicem, autem
 Eiumq; ipsum interea oscu-
 lari: quem neque mater tuli-
 benter osculata fueris, præ
 fuligine quasi tota illius ex-
 usta facie. Nimirum suaui-
 hæc, adeòque multum etiam
 pocillatior iste cohonestat
 deorum conuiuium, nõnne?
 Ganymedes autem hic ite-
 rum in Idam hinc ablegan-
 dus est? quippe purus ac
 candidus est, & digitos ha-
 bet roseos: etiam scitè por-
 rigit poculum: & quod te
 omnium mordet maxime,
 osculatur dulcius ipso ne-
 clare. IVN. Nunc tibi &
 claudus, ὁ Iupiter, Vulca-
 nus est, & referius fuligine,
 atq; nausea afficeris cum as-
 spicis ipsum, ex quo formo-
 sum & capillatum istum Ida
 enutrijt. Olim autem non vi-
 debas ista, neq; tum fauilla,
 neque fornax ipsa absterrea-
 bat te, quò minus biberes il-
 lo porrigente. IVP. Agri-

ἡλοτυπῶ. ἂν δ' ἄχθῃ παρὰ
 πατρὸς ἡραίου διχομήνη τὸ ἔκ-
 πομα, σὶ μὲν ὁ ἦδ' οἰνοχοεῖτω.
 σὺ δέ, ὦ Γανύμηδ' ἰμοὶ μὲν
 νῦν ἀναδίδ' ἔτι λυθικά, καὶ
 ἐφ' ἰκάνῃ, δὲ φῖνα μὲν, ὡς δὲ
 πλῆρη ὀρέγῃς, καὶ αὐθις ὀπό-
 τε παρ' ἰμοῦ ἀφραμβόνοισ.
 τί τῶ δ' ἀκρῆς; μὴ δέδιδι
 οἰμώξεται ἦ, λῷ τις σιλυ-
 πᾶρ' ἰδέηκ.
 metue. Malum enim feret, si quis tibi molestus esse voluerit.

ed magis incendis, quia zeu-
 lotypa es. Quod si verò gra-
 uaris à puero formoso acci-
 cipere poculum, tibi qui-
 dem filius ministret potum.
 Tu verò Ganymedes mihi
 soli imple calicem, & cum
 quolibet bis osculare me, &
 cum plenū porrīgis, & cum
 rursum à me illum accipis.
 Quid ita lachrymaris? Ne

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a HEBB.] Dea pubertatis ac iuuentutis, & vt Hesiod. in
 Theogon. scribit, vxor Herculis ex Iunone & Ioue prognata.
 b NECTARE.] Nέκταρ, à νε̅ paricula, quæ privationem signi-
 ficat, & νέκρω, interiticio. Potus est Deorum, de quo Hom. Il. α.
 Erat item vini nomen in Lydie Olympo ex fauis permixtis, &
 floribus odoratis concinnati, vide in Chil. Erasmi. NECTARIS flos.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΝΕΡΗΣ ΕΤ
 Ερως & Cupidinis.

Erasmo Roterodamo interprete.

V E N V S.

Ω Τίνορ Ερωσ, ὄρα,
 οἷα ποιεῖς. ὅτ' ἐν τῇ
 γῆ νιζω, ὀπότ' ἔρῃς
 ἀνθρώπων ἀναπέφθῃς, καθ' αὐτ'
 ἢ κατ' ἀπέλων ἐρᾷς. ἀνὰ
 καὶ τὰ ἐν ὧ οὐρανῷ, ὅς τ' ἐμὲ
 rùm de his ago, quæ apud superos quoq; designas, qui quidem

C Upido gnate, vide
 quæ facis flagitia.
 Nō iā de his loquor,
 quæ te impulsore mortales in
 terra, vel in se quisq; vel in-
 uicē alij in alios faciunt: ve-

* Iouem